

Περιτειχισμένη από τις προσευχές των Αγίων

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

«Ευχαριστούμεν τω Θεώ και Πατρί του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού πάντοτε περί υμών προσευχόμενοι». Η πίστη στον Χριστό εξάγει την ψυχή από κάθε θάνατο, από κάθε κόλαση, από κάθε διαβολισμό, και την εισάγει στην αθανασία, στον παράδεισο, στην χώρα των Αγγέλων.

Και αυτό η πίστη το πετυχαίνει με την αγάπη, με την προσευχή, με την ελπίδα, με την μετάνοια, με την νηστεία, με την ταπείνωση, με την ταπεινοφροσύνη, με την πραότητα, με τα σπλάχνα των οικτιρμών και με τις λοιπές πνευματικές ασκήσεις και αρετές.

Τέτοια πίστη στους χριστιανούς «ερεθίζει», στην αποστολική χριστοαγαπώσα ψυχή τους, την προσευχητική ευχαριστία και θερμαίνει την καυτή προσευχή. Και ο άγιος Απόστολος «πάντα» προσεύχεται για τους χριστιανούς. Γιατί; Διότι αυτοί

είναι πάντα περιτριγυρισμένοι από τους πολλούς πειρασμούς του κόσμου, οι οποίοι αδιάκοπα τους πολεμούν για να μειώσουν την πίστη τους ή να την αδυνατίσουν ή και να την εξαφανίσουν, να την καταστρέψουν ακόμη.

Στον αγώνα της πίστεως, ο άνθρωπος είναι ολοκληρωτικά στον δρόμο προς τον Θεό, γι' αυτό και του «επιτίθενται» όλοι αυτοί που είναι εναντίον του Θεού, όλα τα κακά, από το πιο μικρό μέχρι το πιο μεγάλο, ακόμη και ο ίδιος ο διάβολος.

Οι κίνδυνοι της πίστεως είναι άπειροι και τεράστιοι, γιατί τα κακά της απιστίας είναι άπειρα και τεράστια. Αυτό γίνεται γύρω από το πιο σπουδαίο και το πιο κεφαλαιώδες στον δικό μας γήινο κόσμο: γύρω από την Θεοειδή ψυχή του ανθρώπου.

Γύρω από αυτήν γίνεται ο πιο μεγάλος πόλεμος, η πιο φοβερή μάχη, που κρατάει μέχρι το φοβερό κριτήριο· μάχη μεταξύ των φωτεινών Αγγέλων του ουράνιου καλού και των σκοτεινών δαιμόνων του κακού της κολάσεως.

Γι' αυτό είναι απαραίτητο η ψυχή του ανθρώπου να είναι «διαρκώς» περιτειχισμένη από τις προσευχές των αγίων, οι οποίες έχουν την δύναμη να σκοτώσουν κάθε δύναμη του κακού, που εφορμά εναντίον της.

(Προς Κολασσαείς Επιστολή Αποστόλου Παύλου, Αγ. Ιουστίνου Πόποβιτς, σελ. 17-18)